

ROHOVLÁDOBĚLSKÝ ZPRAVODAJ II/2017

Vydání povoleno Ministerstvem kultury pod evidenčním číslem MK CR E 14425

Slovo starosty

Vážení občané, milí čtenáři,

od posledního vydání zpravodaje uběhly tři měsíce, a tak se opět hlásíme s aktualitami a novinkami z naší obce. Ani v tomto čísle nechybí rozhovor s osobností obce v rubrice s názvem (NE)ZNÁME SE. Velkou změnu tohoto čísla je, že vychází poprvé v historii pro lepší čitelnost ve formátu A4.

V tomto čísle najdete

Slovo starosty	1
Informační střípky z MŠ	5
Zprávy z hasičské zbrojnice	8
Hodnocení uplynulé fotbalové sezony	10
(NE) ZNÁMESE !	11
Odešli z našich řad	15
Kalendář akcí	15
Na své si ve Sportovním parku	
Pardubice přijdou všechny generace	15

V sobotu 10. června proběhl v Bělé pod Bezdězem již 5. ročník srazu Běláků ze všech koutů republiky s názvem "Není Bělá jako Bělá". Letošní ročník proběhl v duchu "Retro, letem 20. stoletím". Naše výprava zvolila převlek ve stylu hippies 60. let. V soutěži čtyřčlenná družstva štafet plnila retro úkoly - běh v pláštěnkách s igelitovými pytlíky na rukou a nohou, dříve se tomu říkalo Improvizovaná protichemická ochrana (IPCHO), hod granátem na cíl, nošení vody v ešusu, skákání panáka atd. Naše štafeta skončila v konkurenci osmi družstev na 2. místě!!! Dále jsme si

zatančili na staré hity v podání skupiny ABBA revival. Poté guvernéri jednotlivých ostrovů Bělského souostroví seznámili přítomné s tím, co se u nich událo za poslední rok nového. Na konec jsme si prohlédli expozici vykopávek Máchova kraje a vystoupení šermířů na místním zámku. Spoustu fotografií najdete na webu obce.

V obřadní síni našeho obecního úřadu v sobotu 3. června proběhlo již druhé letošní vítání občánků. Tentokrát jsem měl tu čest přivítat dvě děvčátka a jednoho chlapce. Na fotografii zleva to byla Maruška Babičková, Ema Poskočilová a Vojtěch Musil. O kulturní program se tentokrát postaraly děti z místní mateřské školky pod vedením paní učitelky Šilerové. Všem dětičkám a jejich rodinám přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Vítání občánků

Rád bych zde zmínil jednu celkem výjimečnou akci, která proběhla 8. května v obci Bukovka. Tamní fotbalisté a hasiči v čele s Tondou Branským mladším se rozhodli uspořádat charitativní běh ve prospěch léčebny Košumberk. Přesněji řečeno pro hráče sportu zvaného boccia, kteří jsou pod hlavičkou

léčebny organizováni. Boccia je sport vyvinutý speciálně pro nejvíce postižené vozíčkáře. Princip hry je podobný hře pétanque, hlavním rozdílem je, že se hraje s koženými míčky a s různými speciálními pomůckami. Důvodem, proč se organizátoři rozhodli podpořit právě boccii je, že v naší obci máme velmi úspěšného hráče Adama Pešku. Adam v tuzemské nejvyšší lize, ale i na mezinárodních turnajích obsazuje pravidelně nejvyšší příčky. Běhu se účastnilo přesto padesát běžců všech věkových kategorií, od maminek s kočárky, přes děti školou povinné, trénované sportovce a občasně běžce až po početnou skupinu seniorů. Akci zaštitila finančně i svou přítomností naše paní senátorka Miluše Horská. Finanční výtěžek akce ze startovného a darů sponzorů ve výši 30 000 Kč byl na závěr předán právě léčebně v Košumberku na činnost oddílu boccie. Organizátorům je potřeba vyslovit velké díky a uznání za tento ušlechtilý čin.

Běh pro boccii

V souvislosti s touto akcí bych rád připomněl, že v květnu uplynulo právě 10 let, kdy v naší obci proběhla finanční sbírka pro Adama Pešku. Do sbírky se tenkrát zapojila velká většina občanů naší obce a několik dárců a sponzorů z okolí. Během tří týdnů se podařilo vybrat rovných 200 tisíc korun (!!!) určených na zdravotní pomůcky a rehabilitaci našeho šampiona v boccie. Pomoc všech dárců si i po uplynulých deseti letech zaslouží také velké díky a uznání.

Počátkem května jsme obdrželi zprávu od ministerstva pro místní rozvoj o přidělení dotace na rekonstrukci místní komunikace pod Pašťaty ve výši jednoho milionu korun. Výběrového řízení na dodavatele stavby se účastnili tři uchazeči, z nichž byla vybrána firma Agrostav Pardubice, a.s.. Stavba by měla začít v září, ukončení předpokládáme do konce listopadu letošního roku.

Druhý potěšující dopis přišel z ministerstva průmyslu a obchodu, kde nám píše o přidělení dotace na výměnu světel veřejného osvětlení. Ve výběrovém řízení na dodavatele byla ze čtyř doručených nabídek vybrána firma VISIOCOM, spol. s r.o. z Pardubic. Během září budou vyměněna v celé obci stará světla za nové úsporné LEDky. Celá akce výjde na cca jeden milion korun, polovinu pokryje dotace.

Za prodejnu Jednoty jsme vybudovali nové stanoviště pro kontejnery na různé druhy odpadů. Kromě kontejnerů na sklo bychom sem rádi časem umístili také kontejnery na vysloužilé drobné elektro nebo staré oblečení pro charitu. Tento kontejner by tak mohl nahradit sbírky starého oblečení pořádané obcí. Tato akce souvisí s výstavbou parkovacího zálivu u Jednoty. Se zahájením prací počítáme v srpnu, dokončeny by měly být v září. Stání bude určeno pro zákazníky Jednoty nebo jiných obchodů v obci pro nákup, tedy ne pro trvalé stání. Cílem je zvýšení bezpečnosti ve velmi frekventovaném a přitom úzkém místě mezi trafikou a Jednotou, kde auta stojící u kontejnerů na sklo brání bezpečnému výjezdu aut z komunikace od koupaliště a naopak vjezdu z hlavní silnice na tuto komunikaci a parkoviště. Zároveň by se měl podstatně zlepšit vzhled prostranství vedle Jednoty.

Další projekty, o kterých jsem vás informoval v minulých číslech zpravodaje, jsou ve fázi zpracování projektové dokumentace. Jedná se o rekonstrukci chodníků podél hlavní silnice po obou stranách, zasítování devíti nových stavebních parcel za bytovkami, nebo výstavbu nové kuchyně pro ZŠ a MŠ. Stále platí, že zájemci o stavební parcely si mohou nezáväzně rezervovat pozemek již nyní u starosty obce. Plánek s rozvržením parcel včetně jejich výměr najdete na webu obce. Prodej pozemků předpokládáme během roku 2019, cena nebyla ještě stanovena. Bude se odvíjet od celkových

nákladů na pořízení stavebních pozemků.

V souvislosti s omezením nákladní dopravy proběhlo v naší obci a Lázních Bohdančích měření hluku a vibrací krajskou hygienou. Výsledky ještě nemáme, předpokládáme však, že povolené limity budou překročeny. S dopravní komisí Lázní Bohdaneč chystáme žádost na příslušné silniční správní úřady o zákaz tranzitní nákladní dopravy na silnici I/36 v úseku Chýšt' - Lázně Bodaneč. V žádosti se chceme opřít právě o naměřené výsledky. Naše dlouholetá jednání přinesla přeci jen první drobné konkrétní výsledky. Náměstek ministra dopravy po naší březnové návštěvě dal pokyn k převodu silnice I/36 z 1. do 2. třídy. Důvodem je především to, že na silnici 1. třídy dopravu dle současné legislativy omezovat nelze, na nižších třídách ano. Pokud se nám tedy dříve nepodaří dopravu omezit zmíněnou žádostí, mělo by k tomu dojít následně po převodu. Proces převodu je však dlouhodobý (minimálně tři roky), takže důvod k velké radosti nemáme. Druhým miniúspěchem je, že ŘSD změnilo dopravní značení u sjezdu z D11 u Chýště tak, aby ukazatel směřoval auta na Pardubice dále po D11 a nenutil je odbočit na I/36. Vzhledem k tomu, že auta dnes jezdí podle navigací a ne podle značek, toto opatření bohužel znatelný úbytek aut nepřinese.

Ve zkratce

V květnu proběhl svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu. Další je plánován tak jako v minulém roce na podzim. Přesný termín zatím neznáme, o svozu budete včas informováni.

Tak jako každý rok byla květnu provedena kompletní deratizace všech šachet kanalizace.

V sobotu 17. června uspořádala děvčata z Mamitas pro naše nejmenší dětský den. Letošní ročník se nesl v duchu čar a kouzel po vzoru Harryho Pottera.

Žáci deváté třídy se rozloučili s lavicemi naší základní školy v obřadní síni obecního úřadu

již 22. června. Žačky patrně nejméně početné třídy za posledních několik let, tedy šest dívek společně s třídní učitelkou Ing. Vondráčkovou obdržely pamětní listy a několik drobných dárků. Věřím, že budou na naší školu vzpomínat pouze v dobrém.

Loučení s žákyněmi 9. třídy

Ve stejný den proběhlo v naší knihovně tradiční pasování nejmenších školáků na čtenáře. Paní knihovnice Jana Sirůčková si pro každého připravila malou hádanku, aby prověřila, jak se za první rok ve škole naučili číst. Všichni to zvládli na jedničku.

Pasování čtenářů

Během třetí květnové soboty burácely na našem fotbalovém hřišti motory mašin hasičských týmů mužů a žen, které se utkaly o cenné kovy v soutěži Ligy pardubického okresu (LPO) a letos u nás po druhé Východočeské hasičské ligy (VČHL). V konkurenci 24 týmů mužů v LPO naši borci zvítězili před týmy z Čeperky a Letohradu.

Naše děvčata se umístila na 5. místě z devíti (1. Rokytno, 2. Slepotice, 3. Hrobice). V odpoledním 1. kole VČHL naši hoši obsadili osmé místo z 27 týmů (1. Letohrad, 2. Jinolice, 3. Bašnice). Naše děvčata se neúčastnila (1. Libuň, 2. Hrobice, 3. Holice).

Naši borci na stupni nejvyšším

Během června ukončily fotbalovou sezonu i čtyři domácí týmy. Fotbalové Áčko skončilo ve své soutěži na končeném 9. místě, Běčko na 7. místě, mladší žáci na 5. místě a naši nejmenší svou soutěž vyhráli. Gratulujeme.

Fotbalisti Běčka slavi výhru v posledním domácím zápase sezóny

Děkuji všem, kdo hlásí závady lampách veřejného osvětlení. Připomínám, že lampy jsou očíslované, takže ideální způsob hlášení poruch je prostřednictvím mailu, nebo SMS poslat číslo lampy s krátkým popisem závady.

Nadále platí, že se můžete na našem webu přihlásit k odběru novinek nebo k posílání hlášení místního rozhlasu prostřednictvím SMS.

Na závěr bych rád všem popřál pohodové prožití léta. Užijte si dovolené, děti tábory a za tři měsíce se můžete opět těšit na informace z naší obce.

Václav Fišer - starosta

Informační střípky z mateřské školy

Autor - Marie Kohoutková DiS - ředitelka MŠ

V dubnovém zpravodaji jsem slibovala, že Vás budu informovat o našich dalších aktivitách, tak tedy:

Ještě v dubnu nejstarší děti absolvovaly Malou technickou univerzitu s tematikou Malý zpracovatel odpadů. Děti si ve skupinkách (pod vedením lektora) vyzkoušely postavit podle jednoduchých nákresů a plánek z kostek Duplo odpadové hospodářství. Dozvěděly se o třídění a zpracování odpadů. Akce byla velice zábavná a poučná.

Ve školce proběhlo focení dětí k svátku maminek. V polovině dubna se uskutečnil Den otevřených dveří. S rodiči se k nám přišly podívat nové děti, které by chtěly nastoupit v září do MŠ.

Výlet do Pardubic se nesl v duchu historie - navštívili jsme výstavu DINOSAURŮ a pardubický zámek, kde probíhala výstava SVĚT KOSTIČEK - stavby z lega. Po zhlédnutí výstavy si děti na místě vyzkoušely samy něco postavit. Škoda, že nám nepřálo počasí a nemohli jsme se projít po zámecké zahradě.

Zavítalo k nám i divadlo s pohádkou - Pozor červená, Prasečí slečinky, Vodnická pohádka. Je to prima, když „přijede“ kultura k nám. Jednou jsme však vyjeli do Pardubic za divadlem my - Zvířátka z kouzelného lesa.

Společnou akcí pro děti z MŠ a ZŠ (1. a 2. třídu) bylo mobilní dopravní hřiště a stavění s GEOMAXEM. Základní škola mobilnímu dopravnímu hřišti propůjčila tělocvičnu, která se na celé dopoledne proměnila na křižovatky, chodníky a přechody pro chodce. Samozřejmě, že na to vše dohlíželi přísní policajti. Nebylo to lehké

- sledovat značky, přechody pro chodce, semaforey, řídit elektrická auta. Bylo to zábavné dopoledne pro děti a ještě se toho tolik naučily.

Na oplátku v mateřské škole v tělocvičně si předškoláci a děti z 1. třídy ZŠ vyzkoušeli své schopnosti s magnety. Pomoci magnetické stavebnice a plánek děti stavěly různé obrazce, tvary a stavby. Nebylo to lehké, protože se magnety někde nechtěly spojit ☺.

Děti v tělocvičně MŠ

Dětský den jsme prožili v pohybu - s Hankou. Připravila si pro nás bezvadné písničky s pohybem, tancování a různé soutěže. Počasí nám přálo, a tak jsme využili naši zahradu.

Na akci Z POHÁDKY DO POHÁDKY jsme prošli celý zámek v Chlumci nad Cidlinou. V každé místnosti čekaly pohádkové bytosti - názvy všech pohádek děti uhodly. Velice se nám líbila audience u královny a focení v dobových kostýmech.

Přihlášené děti s paní učitelkou Šilerovou v sobotu 3. června na Obecním úřadě Rohovládova Bělá

přivítaly nejmenší občánky.

Nacvičili jsme program na dvě veřejná vystoupení pro rodiče, příbuzné a přátele. Ukázali jsme, jak si ve školce hrajeme, tančíme, zpíváme, cvičíme... Při této příležitosti jsme také slavnostně pasovali a šerpovali předškoláky za školáky. Popřáli jsme jim hodně krásných zážitků ve škole.

V Oboře Žleby jsme viděli krmení bílých jelenů, vystoupení s dravci a pohladili jsme si ježka. Prošli jsme se zámeckým parkem s výhledem na zámek.

Děti na výletě ve Žlebech

Poslední akcí před prázdninami je každoročně Kouzelné odpoledne. Paním učitelkám s přípravou a samotnou akcí pomáhají tradičně děvčata a kluci ze základní školy. Moc jim za to děkujeme. Letos jsme měli šipkovanou s hledáním pokladu, táborak s opékáním buřtů a písničky.

Povedlo se nám zkvalitnit i vybavení pro naši dílničku. K opravdovým pilkám nám přibyla i dětská funkční vrtačka (je opravdická, na ruční pohon). Děti si samy dokáží do dřeva vyvrtat díry, které pomoci šroubů mohou spojovat. Hotové výrobky slouží k dalším hrám.

V rámci projektu „Vybavenost obcí na Bohdanečsku - obnova vzdělávacích a volnočasových zařízení“ se mateřské škole povedlo získat finanční příspěvek 30 tisíc korun. K této částce nám přidali 7.600 korun sponzoři a od nového školního roku bude naši zahradu zdobit pětiboká lezecká sestava TIM.

Touto cestou bych ráda všem poděkovala za finanční sponzorský dar na průlezku. Děkujeme taky všem rodičům za materiální dary, které využíváme ke kreslení, malování, tvoření, dárečkování (k narozeninám, kouzelné odpoledne...).

V minulém příspěvku jsem psala o účasti MŠ ve sbírce FOND SIDUS. Pracovníci fondu nám nabídli možnost věcné pomoci dítěti z našeho okolí, které potřebuje pomoc. Tuto možnost jsme využili ve prospěch Adama Pešky a ve spolupráci s rodiči jsme požádali o dvě masky NUANCE pro GEL k dýchacímu přístroji BIPAP. V rozhodovacím řízení ve věci žádosti o pomoc jsme uspěli. Máme z toho velkou radost.

Rodiče Míši Hlaváčkové děkují všem, kteří se podílejí na sběru víček pro Míšu. Koncem května si odvezli plný sud víček a další se plní. Děkujeme všem.

Ve čtvrtek 11. května proběhl zápis dětí do mateřské školy pro školní rok 2017/18. Na 18 uvolněných míst se přihlásilo celkem 28 dětí. Přihlášky byly posuzovány podle stanovených kritérií pro naši mateřskou školu a počtu dosažených bodů.

Od 10. 7. do 22. 8. 2017 bude mateřská škola uzavřená. Děti si užijí prázdniny a

my budeme mít čas na výměnu linolea v obou třídách, šatnách dětí i personálu a kuchyňkách. Potřebujeme částečně vymalovat a čas potřebuje i instalace nové průlezků. Děkujeme zastupitelstvu za zájem a vstřícnost při řešení požadavků mateřské školy.

MŠ na zámku v Chlumci nad Cidlinou

Dětský den v MŠ

Děti vítají občánky na místním OU

Přejeme Vám krásné prázdniny, slunečné počasí a hlavně dobrou náladu a hodně společných zážitků.

Marie Kohoutková DiS - ředitelka MŠ

Zprávy z hasičské zbrojnice

Autor - Josef Peška - velitel JSDH

Vážení spoluobčané, dovoluji mi, abych Vás v krátkosti seznámil s naší činností za druhé čtvrtletí letošního roku.

Jako každý rok proběhlo školení výjezdové jednotky, nositelů dýchací techniky a řidičů. Pravidelně také jezdíme kondiční jízdy s naší CAS. Změnilo se také složení výjezdové jednotky. Zúčastnili jsme se několika akcí, např. okrskového cvičení ve Strašově, běhu pro BOCCIU v Bukovce, Aviatické pouti v Pardubicích a oslav 110 let od založení sboru v Dobřenicích. Zatím největší akce byla v Lázních Bohdaneč, kde místní hasiči u příležitosti 140. výročí založení sboru převzali novou CAS (cisternovou automobilovou stříkačku) na podvozku Tatra 817-7, a také repasovanou CAS na podvozku Dennis Rapier. V sobotu 20. května jsme u nás uspořádali dvě prestižní soutěže v požárním sportu. Chci poděkovat celému realizačnímu týmu za perfektní přípravu a průběh obou soutěží.

A nyní pár slov od Jardy Svobody, který vede naše dva sportovní týmy.

Vážení čtenáři zpravodaje, dovoluji mi, abych vám sdělil pár informací o činnosti hasičských sportovních družstev.

Zima byla dlouhá a muži z RB crew se během ní začali pilně připravovat na novou sezonu 2017, která pro ně není a nebude vůbec lehká. Přeci jen obhájit vítězství v Lize Pardubického okresu není jen tak. Proto jsme si zaplatili tréninkové hodiny v atletickém tunelu v Pardubicích, kde jsme se 6x sešli a potrénovali rychlost. Počasí letos vypadalo tak jak vypadalo, a tak jsme se na první ostrý trénink s vodou dostali až v polovině dubna. První závody jsme absolvovali 15.4. v Dašicích, kde jsme zaběhli čtyři pěkné pokusy a umístili se na 4. místě. Byli jsme spokojeni a s vervou jeli domů. Za týden nás čekaly závody na náměstí v Holicích, kde vše vyšlo tak jak mělo a odvezli jsme si zlaté medaile. Hned další víkend 6.5. začala Liga Pardubického okresu (LPO) v Dřítčici. Vykročili jsme do ní dobře, což znamenalo 3. místo pro muže. Ženy v kompletně pozměněné sestavě si

připsaly taktéž 3. místo a navíc vítězství v Dřítečském memoriálu, což bylo milé překvapení pro nás všechny. Dalším závodem byly 12.5. noční závody LPO ve Slepoticích, kde si muži připsali 13. místo po prostřiku na pravém proudu a ženy 4. místo. Hned druhý den se LPO přestěhovala do Svinčan, kde se opět po prostřiku muži umístili na 7. místě a ženy po problémech na rozdělovači obsadily nebodované 9. místo. Dne 20.5. jsme pořádali LPO a Východočeskou hasičskou ligu (VČHL) u nás v Rohovládově Bělé. LPO začínala v 10 hodin, na start jsme šli jako 15-tí a s časem 17,17s jsme si před domácím publikem doběhli pro 1. místo. Ženy braly 5. místo po lehčím zaváhání na rozdělovači. Od 14 hodin začínala VČHL, kde muži obsadili 8. místo s časem 17,04s. Ženy ve VČHL nestartovaly.

O závodech v naší obci bych se rozepsal trochu více. Jak jistě víte, LPO pořádáme 6. rokem a VČHL k nám zavítala letos podruhé. Loňský ročník naší soutěže VČHL byl ohodnocen 2. místem za nejlepšího pořadatele, čímž bych chtěl poděkovat a pochválit všechny, kteří se podíleli na přípravách. Letos jsme byli o něco chytřejší a snažili jsme se pořádání VČHL posunout o level výš. Ohlasy se dostavily a na přípravném platě, kde Lukáš Kmoníček všechny poctivě vyzpovídal, neslyšel nic jiného než chválu. V letošním roce byl na naší trati 2x posunut traťový rekord v mužské kategorii a dále bylo dosaženo sedmi časů pod 17 vteřin. Za celý den zde soutěžilo 68 družstev mužů a žen, což je krásný počet a málokde tomu tak bývá. Opět patří velké DÍKY všem, kteří pomohli s přípravami. Rád bych poděkoval všem občanům, kteří se přišli na tuto, troufám si říct, největší sportovní událost v Rohovládově Bělé podívat a podpořit nás.

Po úspěšném víkendu doma se kolotoč LPO nezastavil a další víkend pokračoval v sobotu 27.5. v Čeperce, kde si muži doběhli pro NP (neplatný pokus) díky nenašroubovanému koši. Ženy se umístily na 6. místě po prostřiku na levém proudu. Druhý den pokračovala LPO v Cholticích, kde měli muži opět NP a odjížděli bez bodu, ženy braly 7. místo. Po těchto závodech nastala v LPO měsíční pauza, a tak nezbývalo nic jiného než trénovat, aby nám to tam zase začalo padat. Během této pauzy jsme jezdili i na další závody, ale moc se nám

Vítězný útok v podání místních borců na LPO v Rohovládově Bělé

nedařilo. V Myštěvsi dne 11.6. si muži připsali 18. místo (shrnutí soutěže: koš dlouho, výstřik dlouho a výsledný čas 19,82s). Po tomto neúspěchu jsme trénovali jako o život. Další dvě kola VČHL se konala o víkendu 17. - 18.6. V pátek jsme si zabalili věci a odjeli do Třešňovce, kam jsme dorazili kolem 22 hodiny. Rozbalili jsme gril, ogrilovali večeri a o půlnoci šli spát, abychom byli v sobotu ráno fit. Přihlásili jsme se do VCU a VČHL. Ve VČHL jsme si doběhli pro 5. místo s časem 17,41s a ve VCU pro 3. místo. Poté jsme odjeli do Bystřece v euforii, že se začalo blýskat na lepší časy. Opak byl pravdou. V Bystřeci jsme po prostřiku skončili ve spodní polovině tabulky a odjeli jsme domů odpočívat a hlavně trénovat.

V pátek 23.6. proběhlo další kolo LPO Moravanech, kde jsme na nočních útocích obsadili 2. místo s časem 17,54s. V sobotu 24.6. se konalo další kolo LPO v Srchu. Tyto závody jsme vyhráli s časem 16,75s. Tímto časem byl navíc stanoven **nový rekord LPO**, který od roku 2014 drželi kluci z Čeperky.

Shrnutí je tedy takové, že v LPO muži drží průběžně 6-tou příčku (výsledky posledního víkendu ještě nebyly započítány) a ztrácejí 38 bodů na prvního. Nic však není nemožné a my uděláme vše pro to, abychom pohár za celkové vítězství v LPO opět přivezli domů. Ženy prozatím drží 5. místo s 21 body se ztrátou 25 bodů na první Slepotice. Ale určitě také zabojují o lepší příčky. Dále nás ještě

v létě čekají nějaké závody extraligy. A co plánujeme? Chtěli bychom postavit novou výkonnější stříkačku, která nám dopomůže k lepším výsledkům. Proto jsme začali z vlastních prostředků stavět rám a doplňky, které dokážeme vyrobit sami. Zkusíme také oslovit nějaké sponzory, kteří by nás finančně podpořili, což by nám velice pomohlo. Samozřejmě se budeme snažit co nejvíce trénovat, proto bych vás chtěl požádat o shovívavost, protože naše stříkačka dělá hluk.

Pokoření rekordu LPO domácím týmem mužů.

Budete-li chtít a uslyšíte nás na hřišti, určitě se můžete zastavit a podívat se, jak nám to

jde. Pokud by někdo z vás měl zájem zkusit to s námi, budeme rádi, když se ozvete nebo stavíte, přeci jen už nejsme nejmladší a potřebujeme si vychovat svoje nástupce. RB crew má už v požárním sportu dost zvučné jméno a byla by škoda, kdyby za pár let, až skončí současný tým, Rohovládoва Bělá ve světě požárního sportu upadla v zapomnění. Sledovat nás můžete i na <https://www.facebook.com/RB.Crew/>.

S přáním prožití hezkého léta a dovolených za sbor dobrovolných hasičů velitel jednotky Josef Peška a šéftrenér Jarda Svoboda

Hodnocení uplynulé fotbalové sezony

Autor - Pavel Štrobich

Fotbalisté Sokola Rohovládoва Bělá ukončili o třetím červnovém víkendu svou sezonu 2016/17. Do bojů zasáhly čtyři týmy našeho oddílu.

A mužstvo mužů, hrající své zápasy v Pardubicích, se jako nováček představilo v I.A třídě krajského přeboru Pardubického krajského fotbalového svazu. Sezonu ukončilo na devátém místě, když po celou dobu figurovalo na lepších příčkách.

B mužstvo mužů hraje již několik let třetí třídu Okresního přeboru Pardubice. Po podzimní části sezony jsme se trochu obávali o zachování příslušnosti v této soutěži. V jarní části chlapi zabrali a prokázali zlepšení, konečné sedmé místo je odrazem letošní formy.

Mladší žáci ukončili své působení v Přeloučské skupině Okresního přeboru Pardubice na pátém místě. Bohužel tento tým své působení v našem Sokole ukončuje. Příčinou je, že většina kluků přechází do kategorie starších žáků a na tuto soutěž nemáme patřičný počet hráčů. A tak většina odchází do SK Lázně Bohdaneč.

Asi největšího a hlavně před sezonou nečekaného úspěchu dosáhli naši nejmenší fotbalisté. Představili se v Přeloučské skupině Okresního přeboru v konkurenci deseti týmů tohoto regionu. Pod vedením trenérů Pavla Štrobicha, Standy Strnada a Hanky Poulové, svou skupinu vyhráli a stali se tak nekorunovaným králem mladších přípravek tohoto regionu. Klukům děkujeme za vynikající reprezentaci naší obce a přejeme jim mnoho úspěchů v jejich fotbalové kariéře.

Pavel Štrobich, trenér a hráč Sokola Rohovládoва Bělá

(NE)ZNÁME SE !

Autor - Martina Filipová

Náš dnešní imaginární host jako by se do téhle rubriky ani nehodil. Vždy byl a stále je v Bělé často vidět, naposledy při stavbě "hnízda pro kontejnery" za prodejnou potravin. Rozhovor s ním jsem zařadila takřikajíc na veřejnou objednávku. Doporučení nezklamalo, pan Petr ČERNÝ má rozhodně co říct. Jeho zanícené líčení budování obecních staveb v akci "Z" stejně jako vyprávění o Bělácích, kteří žili v době dávné i nedávné, se velmi dobře poslouchá a vydalo by minimálně na čtyřdílný seriál. Jeho nadšení pro naši vesnici je navíc příjemně nakažlivé.

Po prvním rozhovoru mi lidé začali dávat tipy na osoby, se kterými by mohl být příští rozhovor. Některá jména se opakovala, vaše zaznělo vždycky. Těší vás to?

Samozřejmě, člověk z toho má hezký pocit. Bohužel, člověk, kterého jsem si já vážil a budu stále, je František Štěpánek, který loni zemřel. On byl u všeho, počínaje koupalištěm, co obec kdy za té éry budovatelského snažení stavěla.

Jaké to je, stát se v 52 letech profesionálním politikem a co tomu předcházelo?

Vždycky jsem tvrdil, že dělat starostu na vesnici vůbec není politika. Profesionální ano, protože je za to placený - ať je starosta uvolněný nebo neuvolněný, ale na vesnici to není o politice, ale

Petr ČERNÝ (66)

Pochází z nedaleké Rohoznice. Vyučil se soustružníkem v ČKD Hradec Králové. Vystudoval Strojní průmyslovou školu v Pardubicích. Pracoval na různých pozicích v Zemědělském zásobování a nákupu Pardubice, potom krátce v JZD Chýšť. Byl spolumasajitelem pekárny v Bohdanči, zaměstnancem elektrárny v Semtíně a vedoucím provozu Drůbežárny v Dobřenicích.

Od konce 70. let do r. 1990 působil v obecním národním výboru. Nejprve jako člen rady, později za předsedy národního výboru Václava Kmoníčka jako tajemník (dnes místostarosta) po dobu dvou volebních období. V r. 2002 byl zvolen starostou, na tomto postu pracoval do r. 2014.

Je ženatý, má dvě dospělé děti, čtyři vnoučata, políčko, domácí zvířectvo a rád říká, jakou má ze všech a všeho radost.

o tom, jestli se chce něco dělat nebo nechce. Jsou i obce, které nějak fungují, svítí se tam, zametají se tam chodníky, ale víc nic. To je o něčem jiném než tady.

A o čem je to tady? V čem je největší objem práce starosty?

Podle typu člověka. Můj otec říkal, že když jdeš večer spát, tak by ses neměl bát se za sebe podívat, jestli je za tebou vidět nějaká práce. To jsem měl asi dost pod kůží. Začínal jsem tady v 76. roce. V 72. jsme se s manželkou brali, dokončoval se barák, to trvalo asi tak 2 roky.

Kde jste tou dobou pracoval?

V ČKD Hradec Králové, kde jsem se vyučil, a pak jsem šel na večerní strojní průmyslovku. No a mezitím jsem změnil i zaměstnání, šel

jsem do Pardubic do výkupu ZNZ. Tam jsem začal od píky, od údržbáře, až když jsem dodělal školu, tak jsem se dostal do kanceláře. Tady se tou dobou rozhýbala stavba mateřské školky. Doba byla složitá, ani materiál nebyl. Předseda národního výboru sehnal tři důchodce z Habřiny, ti přijeli ráno na kole, přidali se k nim důchodci přidavači a brigádníci a dělalo se celý týden. Když byly fyzicky náročnější práce, svolala se brigáda mladých na sobotu. Vytvořila se nás parta mladších chlapů, kluků a šli jsme za tím. Za tři roky v 79. se slavnostně otvíralo, takže za dva roky bude naší školce 40. No a tenkrát jsem se dostal do národního výboru. Jeden z nejmladších. Školka byla taková první velká akce, další věci navazovaly a díky tomu má Bělá ohromný potenciál. Tady vždycky bylo něco, co jinde neměli. Vemte si už jenom kostel. První písemná zmínka 1282 kaple sv. Jiří, pak koncem 19. století už tady byl pan doktor, což byla na tu dobu úplná výjimka, a chtěl tu vybudovat i sanatorium, a mezitím ještě škola.

Od kdy tu je?

V kronice se píše - já kroniku hodně rád vzpomínám, protože je krásně napsaná a všechno je v ní tak pěkně zaznamenané - první zmínky jsou ještě před rokem 1750. Nějaký vojenský vysloužilý tady začal děti učit. Tahle škola, historická budova, je v provozu od roku 1878, příští rok to bude 140 roků, tak je pořád co oslavovat. Že tady škola byla si vykládám tak, byť nejsem nijak silně věřící, že to proto, že tady byli kněží. Vzdělanější lidi chtějí, aby se vzdělání šířilo dál. Stará budova už pak nevyhovovala a hrozila jí demolice a i ti nahoře zaplat' pánbůh pochopili, že postavit takový areál nemůžeme sami. Ale škola byla podmíněná tím, že nejdřív musí být kanalizace ve vesnici. Ta byla jen v přilehlých částech, protože se čekalo, až se udělá silnice. Pak se pokračovalo - kanalizace, škola. Jenže dřív do staré budovy chodilo na 400 dětí a dneska jich sem chodí kolem 150. A i z těch 12 obcí, co sem jezdí, je složitě to naplnit. Ze školy se šlo na stavbu průmyslové prodejny, co je dneska Strnad. A pak na zdravotní středisko. Dřív bylo na faře. Dneska tady máme všechno od narození až do hrobu: zdravotní středisko s dětskou doktorkou, školku, všechno.

Když budu pokračovat: škola, lékárna, lékař pro dospělé, rehabilitace, knihovna, pošta, dvě hospody, kostel, cukrárna, kadeřnictví,

kosmetiky, dětské i fotbalové hřiště, koupaliště, dva domy s pečovatelskými byty, z obchodů potraviny, trafika, drogerie, květinářství, obuv, textil, podlahy, a nakonec i ten hrob, tedy hřbitov.

Fakt si toho strašně cením, protože co tady ve Bělý je, to široko daleko není. A na tuhle vesnici nedám dopustit, ačkoli jsem tady náplava.

Z Národního výboru jste tedy pokračoval do zastupitelstva na Obecní úřad?

Volby byly tuším v 91. Já jsem změnil zaměstnání a šli jsme soukromě podnikat. S Milanem Sehnoutkem a dalšími společníky jsme měli pekárnu v Bohdanči. Dělali jsme tam s manželkou oba. Když to hodnotím zpětně, musím říct, že nejvíc jsem se v životě nadřel v té pekárně. Jedny vánoce kolega vypadl a já jsem jel sedmadvacet hodin, těsně před Štědrým dnem. To se nedalo. Ještě když jsem byl v drůbežárně, tak se mě před volbami v 98. ptali, jestli bych do toho nešel, ale šel jsem až ty další. Když jsme v roce dva dva nastupovali, mrzelo nás, že se tady moc nestavělo. Část nad koupalištěm se postavila zhruba v 85. roce. My se začali snažit, aby se vesnice rozrůstala dál. Škola už byla na těch špatných číslech, hrozilo, že by mohla zmizet. Neviděli jsme jiné východisko, než že sem musejí přijít noví lidé. Když jsem nastupoval, měli jsme 460 obyvatel, dneska jsme těsně pod hranicí šesti set, takže by se skoro mohlo i skončit. I když územní plán počítá s další výstavbou. A myslím, že na to teď jdou zastupitelé dobře. Dali se do zvelebování vzhledu, to vesnice taky potřebuje. Plány, vize mají, to je dobře. Mám radost i z lesa. Obec má 60 ha lesa. Je v tom kapitál, ale je potřeba se o to starat. Kácí se a obsazuje, na všechno je hospodářský plán. Když jsme nastoupili, tak jsme zalesnili necelé dva hektary, kde předtím nic nerostlo a les tam jde. Když jsem odcházel, říkal jsem jim ještě o jednom vhodném místě na zalesnění, asi to taky dopadne.

Zmínil jste koupaliště. To je zdejší evergreen, co se řeší také spoustu let.

To byl začátek našeho fungování tady na obci v roce 2002. V Bydžově tenkrát zrovna dávali koupaliště do chodu po rekonstrukci a jejich starosta říkal: "Udělejte z toho cokoli,

jenom ne koupaliště. Jakmile to má název koupaliště, provoz je šíleně drahý". Čištění, filtrační okruh, chemie - krvácejí na tom pomalu i města, musejí to hodně dotovat, natož aby to zaplatila obec. Tak se udělal alespoň projekt na rekonstrukci.

A momentálně tu tedy máme co?

Víceúčelovou vodní plochu. Je sepsaný provozní řád, například že děti tam můžou být jen za dozoru rodičů a podobně. V zimě se tam bruslí, v létě se tam dalo koupat, teď tedy ne. Voda není kvalitní a navíc před pár lety, když se na jaře vyčistilo, do podzimu už ani nenateklo. Praskliny kluci zajistili, jenže se to nevypouští a je z toho rybník.

Není to škoda? Koupaliště je i společenská záležitost.

Není to ideální, samozřejmě. Projekt a rozpočet na to tedy je, ale v době přípravy to bylo kolem 6 milionů. Vyložkovalo by se, brouzdaliště nějak architektonicky upravilo, ta jedna prohnutá stěna by se narovnal a musela by se zmenšit kubatura. Tenkrát, když se začalo mluvit o evropských dotacích, asi v roce 2006, jsem byl na semináři pořádaném spořitelnou. Ta hned vycítila možnost nabídnout úvěry. Původně řekli 90% bude dotace, 10% váš přínos. Ale když se začala zateplovat školka, tak jsme poznali, že to tak úplně pravda není, protože započítali uznatelné výdaje a pak to vždycky vyšlo tak půl na půl.

Dalším evergreenem je doprava, tedy frekventovaná hlavní silnice. O našich potížích jste napsal dva články do Pardubických novin a také příspěvek do sborníku Management obcí do 5 tisíc obyvatel. Co tam bylo?

To přijeli tenkrát páni profesori z fakulty informatiky a managementu v Hradci. Dali dohromady skupinu 15 starostů a starostek, jak se na to kdo kde dívá. Dostali jsme nějaké téma a měli napsat plusy a mínusy. Plusy jsme zmiňovali: občanská vybavenost, vzdálenost za prací a tak, jako negativa už jsem tenkrát popsal tu dopravu. Dva dva jsme sem přišli a dva šest se dokončila dálnice. Myslel jsem, že všichni budou jezdit po dálnici, ale to jsem se absolutně zmylil. V Pardubkách vyšlo, jak to tady máme, pak byla veřejná jednání, studie se zpracovávala a pak nic. Poslední velké jednání bylo v Bohdanči. Argumentovali tím, že podle nějaké studie z tisíce kamionů, co tudy projedou, jich 70% skončí v

Semtíně. Tak jsem si dal tu práci, že jsem objel semtínské brány a DD park, kde probíhá veškerá evidence všech vozidel, které přijíždějí. A když se tam dozvíte, že to je asi 20%, oni tvrdí 70, tak to do mě vjede vztek. Mezitím se tady ještě provádělo hlukové měření. Ale nedokončili ho, protože začalo pršet. Údajně by mělo mít takovou váhu, že když hluk překročí limit, jakože překročil, tak sem ty kamiony nesmí jet. To by byla věc. Ale něco probíhá. Zástupci města Lázně Bohdaneč, náš starosta a krajský radní pro dopravu byli v Praze u náměstka ministra dopravy a tam navrhuji jediné převedení komunikace do 2. třídy. Jenže v tom případě se zase jedná o to, že v silnici jsou ještě asi tři nevypořádané pozemky. Tak jsem reagoval, ale druhý článek ještě nevyšel.

Neměl jste někdy chuť pokračovat dál - výš v politice?

No, lidi by měli vědět, kdy mají skončit. Na pozicích jako starosta by měl každý v sobě najít, kdy vypadnout, já jsem tu byl ještě rok po tom, co mi spadnul důchod a jsou tu mladý lidi, co musejí nastoupit. Mě se to dotklo už v šesta, sedmadvaceti, takže to bohatě stačilo.

Jako starosta jste v Bělé působil 12 let. Co vám tahle práce dala, co vzala?

Dala to, byť mi bylo dvaapadesát, nevidět se tak, že je jen moje pravda. V zastupitelstvu to bylo bezvadný, je tvůj názor, jeho názor. A člověk si uvědomí, člověče, to taky není špatný, co říká ten druhý... O všem se mluvilo, polemizovalo. Co vzala? Je to hlavní pracovní poměr. Velké problémy byly s tím, když se dával do provozu první důchod'ák. Snažili jsme se ho co nejrychleji obsadit, aby ostatní nájemníci nemuseli platit topení za prázdné byty. A tak to ve dvou třech bytech bylo s lidmi velice složité. Když vám každou chvíli volá někdo ve dvě ráno, že mu někde něco kape nebo podobné drobnosti, co by počkaly do rána, to bylo peklo.

Poměrně dlouhou dobu jste každý týden předčítal na obecním úřadě z kroniky. Jaký byl o tu akci zájem a nepomýšlíte ji zopakovat? Hlásím se eventuálně jako

první posluchač.

Budu o tom uvažovat. Začal jsem s tím, když jsem skončil jako starosta. Neumím skončit se vším, dlouho spát a zbytek dne jen profláknout. Říkal jsem si, že tohle by mohlo být pro spoustu lidí zajímavé, že každý by měl znát historii nejen svého národa, ale i vesnice. Ta sešlost byla asi 10,15 lidí, ze začátku trochu víc. První kronikář, pan Šícha, ředitel zdejší školy, žádné osnovy nebo návod, jak kroniku psát asi neměl. Ale byl to vzdělaný člověk, tak to vzal, jak to má být. Široce až od prehistorie, doba kamenná a jaké to mělo dopady tady. Ale musel určitě i do archivů, protože uvádí čísla popisná, jaké měl třeba roku 1490 mlýn. Řekl jsem si, že to nemůže zůstat ležet ladem. Noví zastupitelé mluví o tom, že by to nechali zpracovat elektronicky. To by bylo fantastické. Jenže už je to hodně obsáhlé. Jednak co napsal řídící Šícha, a pak 42 roků psal ing. Zdeněk Šolc. To byl profesor z pardubické VŠCHT a jsem rád, že Iva Pešková v tom pokračuje. Se čtením jsme skončili někdy v 70. letech. Asi by to stálo za to, zase za čas začít, ale jen pokud to nebude vydané elektronicky.

A jak jste se k historii dostal vy? Až přes kroniku nebo to byl váš zájem od mládí?

Určitě to bylo paní učitelkou na základní škole v Osicích. Měli jsme ji na češtinu a na dějepis. V Osicích se taky narodil František Škroup, jeden ze Škroupů učil také na bělské škole, a to se do mě taky nějak zapsalo. Vždycky mě zajímala konkrétní historie, četl jsem knížky od Klostermanna. A pak jsem na úřadě viděl Bělskou kroniku - to jsme se dohadovali, kdy bylo dané do provozu koupaliště, protože po 50 letech už se zapomíná, a tak jsme ji vytáhli a bylo jasno.

O plánovaném sanatoriu u studánky máte informace také z kroniky?

Ano, píše se tam, že o tom pan doktor Svoboda vážně uvažoval, ale to bylo před 1. světovou. Vstoupila do toho válka, pak byl stížen mozkovou mrtvicí a tím to skončilo. On nebyl specialista, to až jeho syn Josef se zasloužil o to, že byl v Pardubicích v nemocnici vybudovaný oční pavilon. Dokonce ho tam mají v čekárně vyfoceného. Tihle doktoři tenkrát dělali všechno. A to je tam popsáno. Sem za ním dojíždělo hodně pacientů, dokonce i bratr Aloise Jiráka se tady léčil s očima. Byli ubytovaní po

těch velkých hospodářích, takže i ti z toho měli nějaký příjem. Můj otec byl 11. ročník. Říkal, že si jednou jako malí kluci, někdy ve válce, hráli - tloukli špačka. To byl takový hranolek špičatý na obou koncích a do toho se tlouklo. A otec do toho praštil, ono to vyletělo a kamaráda cvaklo do oka. V Rohoznici byla paní Nálevková, porodní bába. Když něco, tak to léčila ona, když bylo nejhůř, tak museli někam k doktorovi. Tady u toho kamaráda se to nedařilo, tak moje babička vzala kamaráda i otce a šli z Rohoznice polníma, lesníma cestama do Bělé k doktorovi. Ten mu na to dal nějakou mastičku a že za pár dní mají přijít. Ono se to zlepšilo, ale babička řekla: "Hajzlíci, cestu do Bělý jste viděli, tak půjdete sami". To jim bylo tak 6,7 roků. Tátové byli ve válce, práce dost, tak bylo.

Odešel jste do důchodu, ale jste stále hodně aktivní v obecních záležitostech: každý pracovní den vás můžeme vidět na přechodu hodinu ráno a hodinu odpoledne, děláte školníka ve škole, píšete hasičskou kroniku, také se staráte o inventář 24 obcí Regionálního svazku obcí Bohdanečska, pokládal jste dlažbu na obecním prostranství. Zapomněla jsem něco?

Školník, to je nepravděpodobné, jak je potřeba, když se něco rozbije. Říkají tomu "hodinový manžel". No a ten inventář vždycky vydám a převezmu, člověk je doma, tak proč ne. No a teď ještě kostel. To jestli dopadne, tak z toho budu mít ohromnou radost. Kostel je v tomhle stavu od doby, kdy jsme se s manželkou brali. Máme fotky, jak vycházíme ne z kostela, ale z lešení. Farníkům není lhostejné, jak ten kostel vypadá, vždyť kolem je to opravené, a tak vymysleli, že by to chtělo fasádu. Tak to zkusíme. Mám celý kostel zkreslený a výkazy výměr na zpracování rozpočtu. Udělal jsem si hrubý odhad a myslím si, že by se to do pěti set tisíc mohlo vejít. Je potřeba opravit poškozená místa a dát tomu nový kabát. Památkový odbor magistrátu a krajský úřad snad přispějí, ani obec se nebrání poskytnout podporu a samozřejmě i to biskupství by se mělo s tím popasovat. Chci tohle nějak dotáhnout a do konce června to mít v papírové podobě. Je to prý památka a musí to schválit bohodanečský stavební odbor. Věřím, že se to povede, to bych měl velkou

radost.

Tím jste možná odpověděl na další otázku: Vaše aktivity pro obec, to je spousta času. Proč to vlastně všechno děláte?

Rád dělám věci, které jsou vidět nebo něco přinesou nejen mně, ale i lidem. Třeba to čtení. Protože jen tak klábosit můžeme v hospodě, no tam si taky dojdeme, jasně. Proto třeba máme políčko, aby se nám nekrátily žíly. Máme svoje brambory, prasátko si vykrmíme, teď tam máme dvacet kačenek, králíky. Z toho mám taky velkou radost. Člověk se ve stáří musí udržovat, nesmí se přestat hýbat, aby to co nejdéle fungovalo.

Odešli z našich řad

Zdeňka Vondráková, 6.6.2017 ve věku 82 let

Čest její památce.

Kalendář akcí

5. srpna - O pohár starosty obce - soutěž hasičů, fotbalové hřiště

Na své si ve Sportovním parku Pardubice přijdou všechny generace

Celkem 9 dní plných sportu, nové logo, nově ozdobená lávka přes Chrudimku. To všechno a ještě více se skrývá v projektu Sportovní park Pardubice (SPP). Na minimálně 15 stálých a několika variabilních stanovištích umístěných na souši i na řece se vystřídá nejméně 60 sportovních klubů a oddílů z Pardubic a okolí. Děti si tak vyzkouší nejrozličnější aktivity, k nimž by se třeba jinak nedostaly, jejich rodiče si pak mohou užít řadu kulturních akcí, které program SPP doplní zejména o víkendy.

Pardubický kraj podpoří akci částkou 500 tisíc korun. „Již po konci olympijského parku jsme o možnosti uspořádat podobnou akci uvažovali, a proto jsem rád, že k tomu nakonec došlo. Krajské zastupitelstvo schválilo podporu tomuto projektu ve výši půl milionu korun. Věřím, že Sportovní park Pardubice přiláká po velkém úspěchu olympijského parku do Pardubic návštěvníky ze všech koutů našeho regionu, a to především rodin s dětmi. Doufáme, že i díky sportovnímu parku vzroste mezi dětmi zájem o sport, ať už je to kterýkoliv,“ uvedl hejtman Pardubického kraje Martin Netolický.

„Prostor u soutoku řek Labe a Chrudimky přímo vybízí k pořádání podobných akcí. Už loni se to ukázalo při konání Olympijského parku Pardubice

Rádi bychom zachovali kontinuitu tohoto úspěšného projektu, a proto jsme se rozhodli navázat na něj další podobnou akcí. Od 12. a do 20. srpna tak bude park Na Špici patřit Sportovnímu parku Pardubice.

Olympijský park rozzářil naše město a dal celé republice vědět, že Pardubice jsou městem sportu a umějí to rozjet. Věřím, že tomu tak bude i letos v parku sportovním,“ podotýká primátor města Martin Charvát.

Program Sportovního parku Pardubice je cílen především na děti a příměstské tábory, pořadatelé hodlají oslovit také mateřské a základní školy. Návštěvníci nepřijdou ani o exhibice, autogramiády z řad zástupců zúčastněných klubů, streetbalový turnaj pro veřejnost, americký fotbal, basketbal a mnoho dalšího.

Řada aktivit bude zaměřena také na seniory formou doplnění prvků na některých stanovištích. Každodenní program parku bude startovat v 9 hodin.

Centrum pro zdravotně postižené a seniory

Pardubického kraje, IČO: 265 94 625,

Bělehradská 389, 530 09 Pardubice – Polabiny

Pracoviště: Bělehradská 389, 530 02 Pardubice,

Revoluční 594, 537 01 Chrudim

www.czp-pk.cz

775 693 987 Hana Jarošová

e-mail: hana.jarosova@czp-pk.cz

775 693 981 Miroslava Hálová

e-mail: miroslava.halova@czp-pk.cz

OSOBNÍ ASISTENCE

pro děti i dospělé

pro ty, jejichž schopnost realizovat samostatně každodenní úkony je omezena vzhledem k jejich postižení. Jedná se o děti i dospělé.

Nabízené služby:

Pomoc při zvládnání běžných úkonů péče o vlastní osobu

Pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek

pro osobní hygienu

Poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy

Pomoc při zajištění chodu domácnosti

Výchovné, vzdělávací a aktivizační činnosti

Zprostředkování kontaktu se společenským prostředím

Pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmu a při obstarávání osobních záležitostí

Nácvik dovedností při zvládnání péče o vlastní osobu, soběstačnost a dalších činností vedoucích k sociálnímu začlenění

Služba je poskytována ve vlastním domácím prostředí uživatelů i při pohybu mimo domácí prostředí, u dětí se jedná o asistenci